

עיתון ביה"ס "בית הצייר"

גיליון סוף שנת הלימודים תשע"ה יוני 2015
אתר בית הספר "בית הצייר": <http://www.beit-hatzayar.manhi.org.il>
אתר העמותה שליד "בית הצייר": <http://www.beit-h.com>

נפרדים ממפקחת
בית הספר
ורד דרש ז"ל
3 עמוד

מפעלים תעסוקתיים
מתנת היכולת ליצור
15-16 עמוד

הבוגרים חוזרים
לבית הצייר
6 עמוד

ילדי בית הצייר במירוץ גולני

עיתון בסימון "מתנות" קטנות

דבר המנהל

"מתנות קטנות, מישהו שלח לי מתנות קטנות

רסיסים של כוונה עיגולים של אמונה...

כמו הכוח לקבל את מה שאין את מה שיש מה עוד אפשר כבר לבקש" (נועם חורב/רמי קלישטיין)

הורים, תלמידים וצוות יקר,

כל יום שחולף ולא ניצלתי עד תומו, דומה

למתנה שקיבלתם ולא השתמשתם בה.

לאחר שבשנה שעברה הקדשנו את מירב זמננו לבנייה מחודשת של בית הספר, פתחנו את השנה במתנה נפלאה – בית ספר חדש לצד ישן-מרווח, מטופח ומצוייד היטב.

השנה החולפת עמדה בסימן "לראות בכל דבר שקורה לנו, מתנה!" בשפה הסינית, המילים "משבר", ו "הזדמנות", הם אותה מילה ולא בכדי. אני מאמין באמונה שלמה במשפטו של גלסון מנדלה – ש"התהילה הגדולה בלחיות, אינה טמונה בלא ליפול לעולם, כי אם לקום בכל פעם שנופלים".

אני רוצה להודות לצוות המורים, המדריכים, המטפלים והמתנדבים הנפלא של בית הספר הזה שניחנו במסירות, בסבלנות, בנתינה אינסופית ובאהבת האדם.

אני רוצה להודות להורים של תלמידינו שמפקידים בידינו באמונה ובתמיכה רבה את היקר להם מכל.

יצרנו פה עולם קטן ומשפחתי ויש בו מכל וכל: יש למידה ושאיפה למצוינות, ויש מפעלי תעסוקה אמנותיים ויצרניים, חוגי העשרה, טיפולים באמנות ובמוזיקה ובע"ח, ריפוי בעיסוק וירידי מכירות. יש מכון כושר ועשייה ספורטיבית, ובכל שנה עולה מספר התלמידים שמשתתפים במרתון ובתחרויות נוספות בעיר. יש עשרות רבות של מתנדבים שעוטפים אותנו כל השנה בנתינה. יש פעילות התנדבותית ענפה שלנו, בבתי חולים ובבתי אבות, יש עשרות מפגשי העשרה תרבותיים, בספרות וספורט וכלכלה. יש יום לימודים ארוך וחונכים אישיים לכל ילד וחוגים וארוחות חמות.

בתחום הלימודי, מתפתח בבית הספר תחום למידת החקר, המדגיח

פיתוח והבנה מעמיקה, איסוף מושכל של חומר עיוני לשם כתיבת עבודות. הדגש על למידה משמעותית ועל מצוינות בלמידה, גורם לעלייה ניכרת במספר התלמידים הניגשים לברגרות ומצליחים בהן. אני שמח לברך שבשנה הבאה, "בית הצייר", בית הספר היחיד לחינוך מיוחד בעיר ירושלים, ייכנס לתכנית "תקשוב" – מעבר ללמידה ממוחשבת לכלל תלמידי בית הספר. כל כיתות הלימוד יצוידו במיטב האמצעים הטכנולוגיים ובאייפדים אישיים לכל תלמידי ומורי בית הספר.

כבכל שנה, גם השנה המשכנו במסורת של "נר לנופל". רכשנו למעלה מ-6000 נרות נשמה שחולקו בשלושה בתי עלמין בעיר. פקדנו את בית הקברות בגבעת-רם להרוגי תש"ח, בטקס ליום הזיכרון לחללי מערכות ישראל. וזה המקום להודות לתורמים שאפשרו קיומו של פרויקט חשוב זה: "רמי לוי – שיווק השקמה", "בני דגים", "אלקטרו סליל", "חברת קווים", העמותה להנצחת עמנואל אביטבול ומשפחת הבא.

אני גאה בתלמידים שלנו שמחפשים דרכים נוספות להעשיר ולפתח את עצמם וגם השנה לקחו חלק בתכנית "קלף מנצח" – קורסים ברמה אקדמית באוניברסיטה העברית.

השנה כיתת הבוגרים שלנו לקחה חלק במיזם של מדריכים צעירים ולצד היותם תלמידים, הם הפכו למדריכים מוערכים בבית הספר היובל.

העבודה בבית הצייר הייתה מאז ומעולם כזו שרואה תמיד את התמונה הרחבה באדם ובנפשו ומטפלת במכלול החיים.

השנה התוסף בית שלישי, לשני הבתים הקהילתיים שלנו, פנימייה בשכונת רמות ובכך אנו יכולים לתת מענה לעוד ועוד ילדים מרחבי ירושלים. זו הזדמנות להודות לשותפים שלנו לעשייה – צוותי הבתים הקהילתיים, רכזים, מדריכים ומתנדבים וכמובן להודות למשרד החינוך, האגף לחינוך מיוחד, משרד העבודה והרווחה ואגף הרווחה בעירייה. למרכז לקידום נוער בעירייה, למינהל חברה ונוער, למנח"י ולחברי הנהלת העמותה המלווים אותנו בכל עת בעשייה החינוכית.

אני מאחל לכולם חופשת קיץ מהנה ומעשירה כאחד, שמרו על נפשותיכם ותשובו אלינו בריאים וסקרנים.

יהודה בן יוסף – מנהל

מנהל בית הספר נפרד מפרד דרש ז"ל מפקחת בית הצייר ב-14 השנים האחרונות

"כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את"

(רות, ג' 13)

ורד יקרה,

אני עדיין לא מאמין שאני צריך לדבר עליך בלשון עבר.

יומיים לפני ערב ראש השנה, כאילו התנבאת, באת אלינו לבית הספר אותו כל כך אהבת ליום ארוך, כאילו ידעת שאת באה להיפרד.

הקמנו ביחד, את ואני, מוסד חינוכי טיפולי לתפארת שהחל מ-4 כיתות לפני כ-15 שנים

והפך להיות מוסד מוביל בתחום כ"אבן שואבת" למורים, אנשי מקצוע ומטפלים. חנכנו ביחד בתחילת השנה את משכנו החדש והמפואר של בית הספר הזה.

ורד, את מלווה אותי למעלה משני עשורים, החל כיועצת בתיכון "רנה קאסן", דרך חברות רבת שנים ומתן אוזן קשבת, וכלה כמפקחת שותפה.

מאז ומעולם היית דוגמה ומופת למוסר עבודה, מחויבות, מקצוענות, יצירתיות ונחישות אין קץ. הצלחת להחזיר לצוותים שעבדו עימך את תפוסת עולמך – שכל הברואים שווים וראויים, שעל כולם לזכות להכרה והתייחסות בכל מישורי

ותחומי החיים.

תמיד הדהימה אותי ההכרות שלך את כל ילדי החינוך המיוחד בשמם והיכולת שלך להקשיב למצוקות הילדים והוריהם תוך חיפוש מתמיד אחר מענים שיהלמו את צרכיהם.

גם הקושי הבריאותי, בו צפיתי בצער בחדושי חיך האחרונים, לא האט את קצב עבודתך ואת הרצון העז להמשיך לבנות ולחדש במסגרות החינוך המיוחד. בכל רגע נתון, הענקת לי את התחושה שכל מרצן ומחשבותייך מכוונים לעשייה שלנו.

הרבה לפני יציאתו של המוטו "נכה - לא חצי בן אדם", פעלת ורד על פיו ודרשת אותו גם מאחרים.

עבורי, ורד, היית עמוד הענן ההולך לפני המחנה והשרית ביטחון ועוצמה, צוק איתן שלא ניתן לכופף ולשבור.

אני מתחייב מכאן, כי דמותך ורוח החינוך והטיפול אותם הנחלת לאורך השנים, יהיו נר לרגליי וימשיכו להדהד ולהוות השראה לכולנו.

בשמם של התלמידים וצוותי ההוראה, אני נפרד ממך אך לעולם לא מרוחק.

תהי נשמתך צרויה בצרוו החיים

מתנת ההשכלה

"בכל דור ודור צריך ללמוד את דרכי השימוש בכלים החשפיעים על הדור" (רב קוק)

בגרויות תשע"ה

מספר מספר תלמידים	מספר יחידות	תחום דעת
1	1 יח"ל	אנגלית
4	2 יח"ל	אנגלית
4	3 יח"ל	אנגלית
8	1 יח"ל	מתמטיקה
1	3 יח"ל	מתמטיקה
2	2 יח"ל	תנ"ך
1	2 יח"ל	ספרות
5	1 יח"ל	היסטוריה
1	1 יח"ל	לשון
5	2 יח"ל	גאוגרפיה
5	3 יח"ל	גאוגרפיה

פדגוגיה בבית הצייר

השינויים שחלים בעולם דורשים מאתנו לחשוב, לתכנן ולגבש תכניות שיובילו את תלמידינו למימוש עצמי מיטיב ולמידה משמעותית וחוייתית.

בשנה זו העמקנו את נושא ההערכה החלופית שהוא הלכה למעשה - שימוש במדיות ואמצעים שונים לצורך הערכה של התלמידים ולא רק במבחן המסורתי. כמו כן, בשנת הלימודים הנוכחית, נולד בבית הספר תחום דעת חדש - חקר. שמשמעתו - לגלות, ללמוד ולהעמיק. בלימודי החקר, זכתה להשתתף לראשונה כיתת מגלן, בהנחיית צוות מוביל, קובי ויפעת. במפגשים בחר כל תלמיד נושא, אסף מידע, שאל שאלות, קרא וחקר על הנושא הנבחר על ידו, עד ליצירת עבודה

שהיא פרי עטו (רכיבת אופניים, תקשורת בטלפון חכם, אלימות במשחקי מחשב, חלומות). תהליך החקר כולל בתוכו מרכיבים רבים, אשר אפשרו לתלמידים לשכלל את יכולתם בתחום הכתיבה והלומד העצמאי. עקביות, נחישות ומסירות אפיינו את התהליך שבו הביעו הנערים רצון רב, להעז וליצור משהו אישי וייחודי להם. אין ספק שהם גאים במלאכתם וכך כולנו. לחיי החוקרים הצעירים - יישר כח! נאחל הצלחה וברכה לנערים שיצטרפו למעגל החקר בשנה הבאה שתבוא עלינו לטובה.

וזכרו את המשפט האלמותי - "מי שחושב לא מפסיק לשאול" (אלברט איינשטיין)

כתבו: יפעת ברימט כהן - רכזת חקר ואפרת רוט סגנית מנהל

סיכום הפעילות החברתית התשע"ה

המתנה שבעשייה חברתית

לאורך השנה במספר מפגשים. בנוסף, מספר כיתות התנדבו לאורך השנה בתכיפות גבוהה - כיתת אגוז, שריון, שייטת - יישר כוח!

מחויבות אישית

שני התלמידים שלקחו חלק בתהליך המחויבות האישית לאורך השנה:

- סימון ירין - התנדב באל"ן
- אלמוג כהן - הפעיל הגברה בטקסים וימי שיא.

ישר כוח לכל התלמידים שלקחו חלק בפרויקטים אלה או גאים בכם מאוד על ההתמדה, החריצות והכבוד שהנחלתם לבית הספר בתהליך זה.

כתבה: ענת אברושמי - רכזת חברתית

למען אחרים ועוד, ועוד... תקצר היריעה מלהכיל. יצירת קשר עם כלל הגורמים המשפיעים על העשייה החינוכית, מסייעת לנו בהשלמת החינוך ושילוב התלמידים בקהילה, ובית ספר כמטרה, מקיים מגוון רחב של שותפויות עם הקהילה הסובבת. בכתיבה זו נציין שניים מתוכם:

התנדבות בקהילה

מטרת התוכנית, להעניק מעמד של חשיבות בית ספרית למעורבות והתנדבות של בני נוער, להביא לתפיסת ההתנדבות כאורח חיים. התוכנית התמקדה בשני היבטים, בהיבט הכיתתי ובהיבט האישי. כל כיתה בחרה מקום התנדבות קבוע אותו ליוותה

תהליכים חינוכיים, אינם מתרחשים רק בין כותלי בית הספר. הם קורים בכל מקום בו מרחיבים את היריעה התרבותית ואת המעורבות והעשייה החברתיים.

בית הצייר ידוע בריבוי הפעילויות החברתיות שלו וכל המרבה הרי זה משובה. יצאנו לסינמטק וביקרנו במוזיאון המדע ובמוזיאון ישראל. טיילנו בעין יעל ובמרכז האופניים. ערכנו עשרות סיורים לימודיים ברחבי העיר והשתתפנו במרוץ גולני. בכל חודש יצאנו למפגשי גיבוש כיתתיים, התנסונו במכירות בירידים ובשכונות, התנדבנו

המתנות של הטבע לחיים

פרויקט הישרדות

"למדתי ליהנות ממה שקורה עכשיו"

ולא לחכות כל הזמן למה שיהיה אחר-כך" (תלמיד בפרויקט)

למעין, שבסופו נפרדנו מהקבוצה עד לשנה הבאה.
 תודה לעדן, רון, סלומון, אלעד, לידור, דניאל, תמיר, דן ואביאל שלקחו חלק בקבוצה השנה, עזרו, סחבו, בישלו, טיפסו, עודדו ושבילעדיהם השנה הזו לא הייתה נראית אותו הדבר. כמו כן, תודתנו נתונה למשפחת אביטבול על תרומתה הנדיבה המאפשרת את קיום פרויקט הישרדות, ע"ש עמנואל אביטבול שהיה איש מיוחד שאהב את הארץ ונהנה לטייל בה, לא הפסיק לאתגר את עצמו ולתרום לסביבתו.
כתבה: תמר וילברבוש מרכזת הפרויקט ועו"ס

בעץ, הדלקת אש, עבודת צוות והסוואה, הם רק חלק מהתכנים בהם עסקנו השנה. בנוסף לקחנו חלק בפעילויות המיוחדות כמו טיול אופנים ויום טיול למדבר יהודה. בנוסף, יצאנו למסע של שלושה ימים למעמקי המדבר, מסע שהפגיש אותנו מצד אחד עם הקשיים שהשיהיה בטבע מציבה ולימד אותנו עד כמה חשובה הקבוצה על מנת לעמוד באתגרים הרבים, ומנגד סיפק לנו נופים מרהיבים, גבי מים קרים, טיול ג'פים וחוויות שיזכרו לעוד זמן רב.
 סיימנו את השנה בטיול אופניים מהנה

פרויקט הישרדות החל לפעול במסגרת "בית הצייר" לפני כחמש שנים, בעקבות שיתוף פעולה עם משפחת אביטבול שחיפשה פרויקט ייחודי שיוכל להנציח את זכרו של בנה עמנואל ז"ל. הפרויקט, המיועד לשכבה הבוגרת בביה"ס, שם דגש על פעילות קבוצתית בתנאי שטח וניעור בטבע על מנת לספק חוויה ייחודית וטיפולית לנערים המשתתפים. הקבוצה יוצאת בכל שבוע לעין יעל לפעילות קבוצתית הדורשת גיבוש, עזרה הדדית, בגרות ומחויבות ומספקת את הכלים לעמוד בדרישות הללו. פעילות חבל, גילוף

מיכאל מספר על חויית מרוץ גולני

המחנכים שלי בחרו אותי, כדי שאשתתף במרוץ גולני. בהתחלה קצת חששתי ואז הבנתי שנחמן מהכיתה יצטרף אליי. סיפרתי לאמא ואפילו קיבלתי אישור להגיע קצת יותר מאוחר לביה"ס. בביה"ס, מייד כשהגעתי נכנסנו להרצאה או שיחה עם החיילים ומיד לאחר מכן אכלנו יחד. החברה מגולני ניגשו אליי ושוחחו איתי, קצת הסבירו לי מה זה גולני והקשיבו המון. במירוץ עצמו הם פשוט, לא השאירו אותנו לבד, שרו איתנו, צחקו איתנו ואפילו הרימו אותנו במסלול הריצה. היה ממש כיף הייתי כמעט רק איתם. הסתקרנתי גולני זה כיף...
 גולני תורמים למדינה..... זה שרות משמעותי.
כתב: מיכאל גבאי תלמיד בכיתת כפיר

יצחק מספר על חויית בר המצווה

אני מאושר..... הגיע זמן הבר מצווה ולא ידעתי האם הוא יתקיים ומתי בדיוק. שלמה שימחי, מורה בבית הספר לקח אותי איתו ולימד אותי לקרוא את פרשת השבוע, לא האמנתי שאני מסוגל לקרוא כך, המורה האמין בי והעביר אליי את הביטחון בעצמי ולא חייב אותי, תמיד היה נעים איתו עם המון סובלנות ואורך רוח. מורן העו"ס ארגנה ותיאמה הכל והמחנכים הדריכו אותי ותמכו בי. סוף סוף הגיע הרגע לו חייכתי. עמדתי בכותל עם משפחתי המצומצמת ופתאום הגיעו חבריי מביה"ס וכל הצוות שאני מכיר טוב. נתנו לי הרגשה טובה, מאוד התרגשתי. ומה שריגש אותי יותר, שאמא שלי, אחותי ואחי מאוד התרגשו ושמוחו. הייתי מרכז העניינים, כולם שרו ומחאו כפיים. אני מאושר..... איזה כיף.
כתב: יצחק קבדה תלמיד בכיתת כפיר

הכנה לצה"ל

מתנת חובת הגיוס והזכות לשרת

מירוץ גולני כחלק מהתנה לצה"ל

שירות בצה"ל, מעבר להיותו חובה, הינו שלב משמעותי, מכין ובונה בחייו של כל אזרח ישראלי. אנו שואפים שכמה שיותר מתלמידינו יתגייסו לשירות משמעותי בצבא, כל אחד לתפקיד שמתאים לו – שיתרום לו והוא יתרום באמצעותו. לכן, אנו מפעילים תכנית הכנה לצה"ל שמטרתה מוכנות נפשית ומנטלית לשירות, אמונה עצמית, מסוגלות ונכונות. תכנית ההכנה שלנו לצה"ל, פועלת בשני מישורים במקביל: במישור היומיומי שכולל ליווי אישי של כל התלמידים שלנו שנמצאים בתהליכי גיוס – הכנה לצו ראשון וליווי ללשכה, ייעוץ בקבלת החלטות לגבי תפקידים, הסברה, עידוד וכו' ובהפעלת מגוון פעילויות גדולות שמטרתן עידוד לגיוס משמעותי – ימי שיא, מור"קים, שיחות עם בעלי תפקידים ומפגשים עם חיילים, כל זאת כדי לספק ידע ולהגביר מוטיבציה לשרות. כמורה חיילת בבית הצייר, בעיני, תהליך ההכנה לגיוס לצה"ל הוא משמעותי מכיוון שהוא פותח בפני הנערים עולם עם אפשרויות

וזכה לסיפוק גדול כשהם משיגים דבר מסוים, כשהם צולחים התמודדות קשה או אפילו כשהם לומדים על עצמם משהו חדש בעקבות התהליך. ההכנה לצה"ל נותנת לנערים המון הזדמנויות להיות גאים בעצמם, וזאת המעלה הכי גדולה שלה. כתבה: **נוגה גיימן - מורה חיילת**

והתמודדויות חדשות שהם לא הכירו בעבר. ההתמודדות מעמתת אותם עם עצמם ועם שאיפותיהם ואני גאה ללוות אותם בתהליך הזה. בתפקיד שלי אני זוכה להעביר שיעורים, להכין באופן פרטני ולטפל בבעיות וגם בהצלחות שעולות מתוך תהליך הגיוס. אני

דבר תורה

השנה לא מעט פעמים בעיתונות ובאינטרנט כיצד אנשים מנבלים את הפה ועושים מעשים איומים ומייד לאחר מכן מתחרטים עליהם. כולם מתרצים "איבדנו שליטה מתוך הלחץ שהיינו בו", "לא שמנו לב למה שאמרנו", אך משה רבנו, מלמד אותנו דרך שונה והרבה יותר טובה ויעילה להתמודד עם מצבי לחץ. השהיית התגובה, ופעולה מתוך שיקול דעת. כשמשה שומע את דברי קרח ועדתו, התגובה שלו היא: "ויפול על פניו" (במדבר טז, פסוק ד'), הוא מצטער על כך צער עמוק ויודע שכבר הגן עליהם מפני חמתו של אלוהים כמה וכמה פעמים אבל אז, רק לאחר מכן: "וידבר אל קרח ואל כל עדתו". הוא מנסה להרגיע אותם ומסביר להם בנחת מדוע הם טועים. ראוי שכולנו נלמד מהמידה המופלאה של משה רבנו, מהיכולת שלו מצד אחד להתמודד מול מצבי לחץ ומצד שני לאהוב את הזולת ולעשות חסד גם עם אויבים ושונאים: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף (פרק ט"ז פס' כב') משה מבין בגדולתו שזו לא חכמה לעזור רק למי שאוהב אותנו שהנתינה האמיתית, באה דווקא כשאנחנו מצליחים להתעלות מעל ליצרנים שלנו ולבקש טוב גם עבור מי שלא אוהב אותנו ולא מסכים לדעותינו. דווקא עם מי שיש לנו עימו מחלוקת.

מאחלת - שנזכה גם אנחנו להגיע לדוגה הגבוהה הזו של אהבת ישראל, שנוכל לאהוב כל אחד ואחת מישראל כנפשנו, שנדע להתגבר על מחלוקות בדרכי שלום ואהבה. אמן כתבה: שני סידון

ונישנות, ועל העונשים מצד אחד, אך גם הדאגה והניסים שמתרחשים במדבר הם חלק מהחינוך. אהבה ונתינה לצד תגובות ברורות ועונשים בשעת הצורך הם צדדים שונים של תהליך זה. סיבה נוספת הינה פשוטה ואנושית יותר. רוב בני האדם, כשדעתנו לא מתקבלת, ועל אחת כמה וכמה כשאנו חושבים שיש צדק בדברינו, לא תמיד אנחנו מצליחים לקבל את הדברים. במקרים כאלה התגובות שלנו לא רציונאליות, ולעיתים אפילו כשאנחנו יודעים שקיים סיכוי שנפגע, איננו מצליחים לרסן את תגובותינו. לא פעם גם כשהריב מסתיים, קיים בנו יצר תמידי, לפתוח את הדברים שוב ושוב ולהתלונן גם על מחלוקות שכבר היו והסתיימו לפני זמן רב. פרשת קרח מלמדת אותנו שצריך לדעת להכריע מחלוקות, ולהניח אותן מאחור. ההאשמות והתגובות שלאחר המחלוקת גובות לעיתים מחיר כבד מאוד. במקום שמחלוקת תהווה מקור לבירור ולצמיחה היא מובילה לפגיעה מתמשכת. הרגע בו המחלוקת חדלה להיות עניינית ומתחילה להיות מונעת ע"י רגשות ואגו הוא הרגע בו המחלוקת פוגעת בכל מי שלוקח בה חלק. אולי אם נצליח לזהות את הרגע הזה שבו הכעס והאכזבה עומדים להגיע, נוכל להתגונן מפניהם. וכך המחלוקת ישמשו מקור לצמיחה ולחיוק ולא לפגיעה.

לעומת תגובתו של העם תגובתו של משה מעוררת הערכה. כשאנשים חשים מותקפים, הם נכנסים למצב של מגננה ופועלים מתוכה בצורה מהירה כדי להיחלץ מהמצב הלא נעים שאליו נקלעו. חווינו

בפרשת השבוע בשבת שחותמת את שנת הלימודים התשע"ה, אנו קוראים על מחלוקת קרח ועדתו.

קרח, שהיה אחד ממנהיגי הכוהנים ביחד עם עוד 250 איש מנכבדי העדה, חולקים על משה ומנהיגותו בטענה שגם הם, וכל אחד מעם ישראל, קדושים וגם להם מגיע חלק בכהונה. הסוף ידוע. האדמה פותחת את פיה ובלועת את קורח ועדתו.

המשך הפרשה מפתיע. היינו חושבים שלאחר שהעם יראה מה עולה בגורלם של קורח ועדתו הם יקבלו את מנהיגותו של משה ואת סמכותו. כבר למחרת מתלוננים כל עדת בני ישראל על משה ואהרון ומטילים עליהם את האחריות למותם של קרח ועדתו. תגובה זו של העם גורמת למגפה שממיתה 14,700 איש. פתאום הסיפור שהיה המרכז, על 250 איש שבלעה אותם האדמה נראה כמו משחק ילדים.

מדוע העם לא מבין את המסר שבסיפור קורח ועדתו? מדוע הם מאשימים את משה ואהרון? שאלה זו מקבלת משנה תוקף כשאנו נזכרים שלאורך כל שנות הנדודים במדבר, כל פעם מחדש העם מתלונן ונענש. כיצד העם לא לומד מטעויות העבר?

ניתן להסביר את התנהגותו של העם במספר דרכים:

ההסבר הראשון רואה בתקופת הנדודים במדבר תקופה בה אלוהים מחנך את העם. בני ישראל שיוצאים ממצרים לאחר שהיו עבדים תקופה ארוכה, הפנימו דרך חשיבה והתנהגות של עבדים. הסיפורים על התלונות החוזרות

מתנת החופש לטייל

טיול שנתי

זכינו להתארח השנה, במסגרת הטיול השנתי, ב"כפר נהר הירדן". כפר נהר הירדן הינו כפר נופש לאירוח משפחות וילדים ממסגרות שונות. כבר כשהגענו לפתחו של הכפר נפעמנו מהמרחבים, מהירוק, מהחופש והרגיעה. בכפר חיכה לנו אירוח ברמה של חמישה כוכבים, חדרי אירוח מרווחים הנמצאים בתוך דירות המכילות כל טוב, מקלחות, שירותים, מטבחון עם מטעמים, מצעים נקיים מגבות ועוד, חדר אוכל שהגיש 3 ארוחות ביום כיד המלך, מתקני נופש אטרקטיביים,

קיר טיפוס ומתקן אומגה, מטווח חץ

וקשת, אולם ספורט רב שימושי, חוגי ג'אגלינג ואומנות ובעיקר המון מצב רוח, מורל, גיבוש וחוויה מהנה. צוות הכפר אירח אותנו באהבה גדולה ונוצרו קשרים נפלאים בין אנשי הצוות שלנו, התלמידים ואנשי הצוות של המקום. התלמידים חזרו עייפים (לוח זמנים אינטנסיבי מאוד) אך מרוצים.

החוויה הייתה כל כך טובה לשני הצדדים, שקיבלנו הזמנה להתארח בכפר גם בשנת הלימודים הבאה...
כתבה: **מיכל שרונה**

הבוגרים חוזרים לבית הצייר

בפאנל מרגש מול כל תלמידי בית הספר שבו סיפרו הבוגרים על התהליך שהם עברו מהתקופה בה היו תלמידים, מהם הרוויחו, איזו צידה הם לקחו איתם להמשך הדרך, מה הם זוכרים מהתקופה בה היו תלמידים, "עליות ומורדות", והמקום שבו הם נמצאים עכשיו ותכניות לעתיד. התלמידים שאלו אותם שאלות והבוגרים ענו בגילוי לב ובפתחות.

בחלק השני של היום, קיימנו פעילות שבה כל כיתה בחטיבה הבוגרת, עבדה יחד עם נציגי הבוגרים על מארג "תמונת העתיד", חלומות, תקוות, שאיפות והדרך הנכונה להגשמתם. היה יום מרגש וחשוב גם לבוגרים, גם לתלמידים וגם לצוות שראו שכר לעמלו. עבורי, מלבד כל אלה, הייתה זו הדרך המושלמת להיפרד... וזו הזדמנות טובה להגיד תודה ענקית לכל תלמידי וצוות בית הצייר על התקופה המשמעותית הזו שהענקתם לי ועל הזכות להיות חלק מהמקום המיוחד הזה.

כתבה: **דנה כהן - מורה חיילת**

כשהגעתי לבית הצייר, כבר בהתחלה הבנתי שמילת המפתח היא "תהליך", שאני כחיילת מגיעה, רואה ועושה רק חלק מהפאזל, ששנה וקצת לא יספיקו כדי שאוכל לראות איך הנערים שליוויתי צומחים, גדלים ומתפתחים והופכים להיות אזרחים שמועילים לעצמם ולקהילה שבה הם חיים. לכן לקראת סיום תקופת השירות שלי בבית הצייר, ארגנתי בעזרת הצוות, פאנל בוגרים. מטרת היום היו מצד אחד, לחלוק

כבוד לבוגרים שלנו, להגיד להם שהם עדיין חלק מהמשפחה הזו שנקראת "בית הצייר" ובמקביל לאפשר לתלמידים שלנו עכשיו, שחלקם אולי חווים קשיים ולא רואים "מה הטעם", לראות ולצפות בעשייה ובהצלחות של הבוגרים שלנו.

לפאנל הגיעו: **יניון ליזמי, ישראל שרביט, ארז שמיע, שי שמחיון, אביב אזולאי, אביאל כהן, יקיר בן דוד, יעקב יעקב, הילה דיין, סאני זכאי, בן לוי וקולין.**

היום התחיל בארוחת בוקר מפנקת שערכנו לבוגרים, אחר כך המשכנו

החינוך הגופני בבית הצייר בקצב מסחרר

של השיעורים לחינוך גופני הכוללים את מרכיבי הכושר השונים, וכן שיעורי טניס ותחרויות כדורעף ומחננים וכדורגל. התוצאות להשקעה הרבה של התלמידים והצוות לא איחרו לבוא כאשר באליפות בתי הספר המחוזית בריצת שדה, הגיע בית הספר למקום העשירי מתוך עשרות בתי הספר התיכוניים בירושלים וביחס לגודלו של בית הספר שלנו זהו – הישג גדול!!! גם מרתון ירושלים 2015 היה ללא ספק, אחד מרגעי השיא הגדולים ביותר, מספר התלמידים ואנשי הצוות שהשתתפו הגיע אף הוא לשיא חדש ויתרה מכך, רוב התלמידים רצו את מקצה ה-10 קילומטרים בצורה מעוררת כבוד. מורגש כי הפעילויות המגוונות והענפים השונים נותנים לתלמידים לא רק הנאה אלא להבין צעד חשוב לקידום הבריאות הגופנית של התלמידים בהווה ובעתיד.

נראה כי בשנה זו הרבה אנרגיה חיפה ניגרו בבית הצייר. לצד התחדשות המבנה, התחלנו בפרויקטים רבים בחינוך הגופני. השנה, הושקעו משאבים רבים בתחום החינוך הגופני. גולת הכותרת הינה בנייתו, אבזורו בסטנדרטים מקצועיים והפעלתו של חדר הכושר שלנו. הפעלת חדר כושר, מאפשרת לתלמידים לבנות תוכנית אימונים מאוזנת הכוללת פעילות אירובית, כוח שרירים וגמישות. עוד היא מאפשרת, מבחר גדול של ענפי ספורט וסוגי פעילויות גופניות שונות.

הגופנית. הפעילות הגופנית בחדר הכושר מתקיימת ללא תלות במזג האוויר, אפשר להשתתף בשיעורים קבוצתיים וניתן להתאמן על פי תוכנית אישית בעזרת המכשירים, מכונות הכוח והמשקולות החופשיות. הפעילות בחדר הכושר, יוצרת ומחזקת קשרים חברתיים. לצד הפעילות בחדר הכושר, נמשכה הפעילות

הצוות המקצועי מנחה ועוזר לתלמידים ולצוות בביצוע נכון ויעיל של תוכנית הפעילות

כתב: **אבי ריקן** – רכז הספורט

נבחרת הכדורגל מניעת אלימות במגרש

בו ומביע אותו בדרכים שונות מלבד אלימות. בנוסף למשחקים יש גם פעילות העשרה בנושא אלימות במגרשי הכדורגל – השנה התקיימה סדנה בת 3 שעות בנושא אלימות במגרש. בסוף השנה שעברה – זכתה הנבחרת שלנו בגביע מבין כל הקבוצות שלוקחות חלק בפרויקט. השנה, הקבוצה שלנו ממוקמת במקום הרביעי מבין 9 קבוצות.

כתבו: **עוזי פוגל ואלי חדר** – מאמני הנבחרת

נוער, כשהמטרה המוצהרת הינה – "משחקים למניעת אלימות במגרשים" בימי חמישי, הנבחרת מתאמנת ושם, עובדים עם התלמידים על גישות תרבותיות במשחק כדורגל: אין להתפרץ, אין לקלל ובוודאי שאין לנקוט באלימות פיזית. שחקן, תלמיד, שעובר על החוקים נמנע ממנו לשחק בשלב ראשון ומבצעים מולו שיחה, הפקת לקחים ועיבוד של התחושות: "איך יכולת להגיב אחרת", "מה אתה מפסיד כשאתה משחק באלימות". איך אני עובד על ה"רגש", שולט

משחק הכדורגל, הינו ללא ספק משחק הספורט האהוב ביותר בבית הצייר. מעבר להערכה ואהדה של קבוצות כדורגל כאלה ואחרות, פועלת מזה שנים בבית הצייר, נבחרת כדורגל לנוער שהולכת, מתפתחת ומשתבחת עם הזמן. תלמידי הנבחרת השנה הם: **איוב, סלומון, אסייס, תמיר, אלעד, שמעון, מוריאל ואליה**. הנבחרת נפגשת לפחות פעמיים בשבוע. בימי שני, לטורנירים של משחקי כדורגל עם קבוצות שונות בעיר דרך המרכז לקידום

על הדיאלוג בין פנים וחוץ המשתקף בעבודת האדריכל, שחותר להבין את תכלית המרחב הפנימי אותו הוא מעצב בהתאם לצרכים פיזיים ונפשיים של לקוחותיו. בהשראת משנתו של הפילוסוף עמנואל לוינס, ציין כי מושג **"הפנים"** אינו רק ביטוי פיסיו אלא **מטפורה לדרך בה הזולת חושף את עצם נוכחותו**. הפנים הן תמימות, שבריריות וחשופות. במעשה החינוכי עלינו להיות מודעים להבעות הפנים שלנו כערוץ תקשורת מהותי, אותנטי, אשר מניע ומסייע לחשיפת הפנים האמיתיות, האותנטיות של הנערים. בניגוד לאדריכל, אשר בתהליך העיצוב מסיים בפרק זמן קצר יחסית, ורואה לנגד עיניו תוצר מוגמר, המורה/מחנך/מטפל הוא נוכח פעיל בתהליך עיצוב איטי, הדרגתי, סזיפי, שאת תוצאותיו לעיתים ניתן לראות רק לאחר שנים רבות, בפניו של דור המחזר.

פגש בנושא כתיבת סיפורי חיים 20/1/15

"החיים כמנהרה ואתה רואה את האור בקצה המנהרה והנה הנר-נר נשמה". ("הולך בין העומדים"/שלמה מוסקוביץ') הנערים נפגשו עם שלמה מוסקוביץ, מנהל המשתלה ושותף לעשייה החינוכית בבית הצייר אשר הוציא לאור את סיפור חייו "הולך בין העומדים". הנערים נחשפו לסוגה של **כתיבה אוטוביוגרפית**, המגוללת סיפור חיים אישי מרתק. הכתיבה מאפשרת לאדם להיפגש עם עצמו, להאזין לקולות המהדהדים בתוכו, לבטא ולספר על חוויות, מצבים והתמודדויות מכוננות, המשפיעות על עיצוב תפיסת עולמו, ולהשאיר חותם למשפחתו ולדורות הבאים. בשיחה פתוחה עם שלמה ועם **אילן שטייר**, המתמחה **בכתיבת סיפורי חיים**, מספר שלמה באומץ ובתבונה על תחנות בחייו: ילדות עכו, שירות בנח"ל בקיבוץ הדתי, הקמת משפחה, יזמות עסקית, משבר כלכלי, שיקום דרך גינון טיפולי ב"אור לנפש" ובבית הצייר, ועוד. כאיש אדמה אופטימי, בעל חזון ועשייה, המאמין בכוחה של צמיחה ויצירה יומיומית, מציין שלמה בהשראת הגנן הפשוט: **"אני שותל אלף ייחורים מתוך ידיעה שככה בסוף יהיו לי 400 שתילים חדשים ומוצלחים, ואני שמח על כל אחד נוסף שיעלה יפה"**.

פגש עם הסופרת גלית דהן קרליבך 28/1/15

החטיבה הצעירה נפגשה עם הסופרת הצעירה והאנורגטית (מעידה על עצמה שהיא

ספורטאי מצטיין בג'ודו-אריק זאבי 12/11/14

אלוף ישראל בג'ודו שייצג את ישראל בכבוד וזכה להישגים מרשימים גם באליפויות באירופה ובאולימפיאדות, נפגש עם הנערים. במפגש סיפר בפשטות ובהומור כיצד פילס את דרכו

כספורטאי בענף הג'ודו ("דרך רכה" ביפנית), בהתמדה ובנחישות בזכות **המנוע הפנימי** שלו ותודות לעידוד בבית הוריו. אריק חשף בסיפורו האישי גם את הרגעים הקשים של תסכול ואכזבה, לאורך הקריירה הספורטיבית, לצד ההישגים והניצחונות. אריק הדגיש בדבריו את החשיבות של **ההתמודדות עם כישלונות** כחלק מהחיים וכיצד ניתן לצמוח דווקא מתוך הכישלון לפסגות חדשות, לא להיכנע, לנצל הזדמנויות, לגלות אומץ ופתיחות לעבודה מאומצת, לדבקות במטרה וכך להגיע להצלחות ולתחושת השמחה וההכרה שנלווית להצלחה. בספרו **"לנצח בקרבות היום יום"** מתאר מצבים אותם חווה במשך הקריירה הספורטיבית המשיקים לחיי היום יום, אולם הוא הדגיש כי העיסוק בספורט שימש לו מורה דרך להעז לחפש אתגרים, לשים לב ליתרון היחסי ולחזקות האישיות, להשתמש בהומור עצמי, להתמיד, להתאמן, להאמין בעצמך, ולהתחשל.

אדריכלות וחינוך-עיצוב פנים ועיצוב פנים 9/12/14

ציון אסולין, מרצה לאמנות בינתחומית ואיש חינוך, בוגר האקדמיה לאומנויות "בוזאר" בפריס, חשף במפגש עם הצוות נקודות מפגש בין עיצוב פנים בתחום האדריכלי, ובין המושג של עיצוב פנים ועיצוב תכנים פנימיים בחינוך בדרך של חשיבה יצירתית. דיבר על הדיאלוג המתמיד בין חוץ לפנים בעבודה החינוכית-טיפולית, על האתגר המתמיד בפענוח השאלה "מה הפנים מדברות/משקפות", על השיח הפנימי והקולות שמעצבים כל אחד מאיתנו כפרטים, כאנשי חינוך ובאינטראקציות יומיומיות בשגרת החיים. דיבר

ספריית בית הצייר אינה רק מקום בו מונחים ספרים על מדפים. הספרייה הפכה להיות מקום רוחש וगועש של מפגש חי עם "המילה הכתובה", המקום שבו מתעוררים לחיים דמויות מתוך ספרים באמצעות מפגשים עם יוצריהם. שקדנו השנה על התחדשות מלאי הספרים בתחומי דעת מגוונים, לנערים ולצוות כאחד. המשכנו בפרויקט ספר שי ליום הולדת, לכל נער. במפגשי הספרייה השבועיים לחטיבה הצעירה, נפגשנו עם סוגות (ז'אנרים) שונות בעולם הספר- מספרי הרפתקאות, ביוגרפיות, ועד לסיפורי עמים, הרפתקאות, וחוויות ילדות. כמו כן, נפגשנו עם דמויות מתחומי דעת שונים, כדי להרחיב את אופקינו התרבותיים.

חספר הסיפורים יוסי אלפי- 25/10/14

במסגרת פרויקט **"תקרא, תצליח"** בחסות קשרי קהילה של בנק הפועלים, פגשו נערי בית הצייר את יוסי אלפי, ממייסדי התיאטרון הקהילתי

בארץ, מייסד פסטיבל מספרי סיפורים, שחקן וסופר. יוסי הצליח בדרכו הייחודית והאותנטית להאזין לקולות הפנימיים של הנערים, לגרום לרעמי צחוק וללחלוחית בעין לסירוגין. בסיפורי העסיסיים, ליקט אפיזודות מהחיים, ניחוחות של משלים וחוכמת המזרח, סיפורים העוסקים בזוהר, בהגירה וקליטה. במפגש שחקן-קהל נטע בנערים את האמונה בכוחה של היצירה לבטא ולרפא כאב, והמחיש עד כמה היכולת והכישרון לספר סיפור היא אמנות בפני עצמה. הנערים נחשפו טרם המפגש למסורת העממית של מספרי הסיפורים, שאפיינה את העידן בו טרם ידעו האנשים קרוא וכתוב, ובדרך זו שימשו מספרי הסיפורים סוכני תרבות "במדרות השבט" להעברת סיפורי עם, אגדות ומיתוסים לדורות הבאים. המפגש היה מרגש, מלא חוכמת חיים ואהבת האדם.

היפראקטיבית), גלית
דהאן קרליבך. גלית כתבה
2 רומנים למבוגרים
("אחותי כלה והגן נעול",
"קצה") ואת **ספר הפנטזיה**
לנוער "ערפיליאה" אשר
זכה בפרס אקו"ם ע"ש
דבורה עומר לספרות
ילדים ונוער. בהומור
ובשטף דיבור אסוציאטיבי צבעוני, ניסתה
הסופרת להלהיב את הנערים ולספר עד כמה

ניסתה
בין עבודתה כמדריכת טיולים דינמית, ובין

היותה סופרת היושבת בחדרה, בשקט ובריכוז
ובונה עולמות חדשים בכוח הדמיון, או כמנחת
סדנאות לכתיבה יוצרת. גלית מתייחסת להיותה
סופרת כמקצוע לכל דבר וענין, המצריך עבודה
רצינית מתוך התכונות, לימוד מתמיד וקריאה
מרובה, המעשירה את עולמה כאדם ומשביחה
את כתיבתה כיוצרת.
המפגש נשא אופי קצבי, מתובל בהומור,
ובתקשורת בלתי אמצעית ישירה בין הסופרת
לנערים.

כתבה: **סיגלית ניר - ספרנית**

קריאה בספר או כתיבה מאפשרות להמריא על
כנפי הדמיון. היכולת להמציא, לדמיין היא כלי
נפלא המאפשר להגיע למחוזות אחרים הרחק
ממציאות חיינו. היא ציינה כי עוד בילדותה
בשדרות, היה לה צימאון אדיר לשמוע סיפורים
מפי סבתה ילדת מרוקו, ששימשה עבורה דמות
מלאת השראה וקסם. וכן **הספרייה הציבורית**
אליה התייחסה כאל **מכרה זהב של ספרים, דלת**
כניסה לעולמות מרתקים ומסקרנים.

ביאלוג עם הנערים סיפרה גלית על השילוב
בין עבודתה כמדריכת טיולים דינמית, ובין

הכתיבה היוצרת

נגיד טוב ב...לא יודע מה, נגיד יש לי יד בטבחנות,
יעני בלהיות שף, אז זה אומר שאני צריך ללמוד
את זה וגם להתנסות בזה?" הוא שאל והביט אל
שמיים גבוהים דרך חלון החדר בו ישבנו.
שיח וכתיבה על כשרון וחלום דורש ממנו לחשוב
על סוגי התהליכים שעליו לעבור על מנת לקדם
את עצמו אל עבר מטרה מוגדרת.
"עכשיו תכתוב!" פקדתי עליו. "פפ, מי יכתוב לך?"
הוא גיחך ואמר בחיוך כובש.
לעיתים אני והם מתעכבים דרך משאים ומתנים,
לפעמים הם כותבים יותר ולפעמים פחות, אך
כל העת אנחנו יחד ממשיכים לאחוז בחוטים
הפנימיים ולמשוך בהם כדי להרקיט את משאלות
הלב המתהוות בתוכם.

כתבה: **ודד שבתאי - מנחה בכתיבה יוצרת**

"מה הכישרון שלך?" שאלתי אותו במבט חם.
"עאלק כשרון!" הוא הגביה את קולו בגיחוך.
"תראו את זאת!" "במה אתה טוב?" התקרבת
לפרצופו. "בכלום, טוב לך?" הוא ענה ומבט עצוב
נשקף מעיניו החומות.
פרויקט הכתיבה עם תלמידי, המוכשרים
כולם, נסב כל העיתים סביב הצדדים החזקים
באישיותם ובהתנהגותם ועבר דרך הלוח המנטלי
הפרטי שלהם, דרכו התבקשו לזהות ולראות את
עוצמותיהם והצלחותיהם ולתת ביטוי לשאיפה
וחלום בעל פה ובכתב.

הכתיבה היוצרת הוקדשה רובה ככולה להתמקדות
בכישרון מרכזי ומשמעותי מתוך שלושה ויותר
תוך הסכמה להפכו לכוח מניע ולמשאלת לב.
"חזקה היא כשרון, ידע וניסיון גם יחד", אמרתי
לאחד הפרחים שלי. "סבבה" הוא אמר "אז אם אני

"מי חלום? איזה חלום? אני אין לי חלום אני!" אחד
מתוך שבעת פרחי הטייס אמר לי. "איזה חלום
בראש שלך? עאלק חלום!" נכנס אחר לדבריו.
"חלום", אמרתי להם, "מי שאין לו חלום יכול
להגיע רק לשומקום." היסטרי אם לשאול את
השאלה הבאה נוכח הגיחוכים שעלו כאדים מתוך
קדירת הכיתה המהבילה.

אנו יודעים רק מעט על הכישרונות והחזקות
שלנו וכמעט אין אנו יודעים דבר על יכולותינו
לבנות את חיינו סביבם ולשאוף להגשמת חלומנו
הקשור לרוב בעבותות לכישרונותינו.
כשאנו נעשים ערים לתכונות המובילות שבנו,
לכישרונות ולחזקות שקיבלנו כמתת אל,
להצלחותינו, ערכנו העצמי עולה וסביר שנחוש
בעלי בטחון עצמי רב יותר ונבטח בדרך, בעצמנו
ובעולם.

תלמידים בכתיבה יוצרת כישרון והשימוש בו

אחד הכישרונות שלי, הוא שאני בעל אינטליגנציה
רגשית גבוהה. אומרים לי את זה ואני גם מרגיש את זה.
אינטליגנציה רגשית היא יכולת או מיומנות של אדם
לזהות, להעריך ולנהל את רגשותיו ואת רגשות האחר.
זה בא לידי ביטוי בכך שאני יודע מה עובר על אדם בלי
לשאול אותו. אני מבין לפי הבעת הפנים ויודע מה הוא
צריך כדי להרגיש יותר טוב. אני מבין את רגשות הזולת
היטב וחושב שזה בגלל שאני מבין את הרגשות של
עצמי. יש לי שפה רגשית שעוזרת לי לבטא את עצמי
ואת התחושות שלי, כך זה עוזר לי לראות מה מצב ההתרחשות
סביבי ולפתור בעיות. הדבר שאני שואף אליו
כשאהיה גדול, הוא לעבוד עם אנשים,
להיות כמו סבא שלי שעבד בנדל"ן.

הכישרון שלי הוא יכולת מנהיגות. מנהיג הוא
מי שסוחף אחריו אחרים ומי שיש לו יכולת
להשפיע ולהוביל.
אני שם לב שאני יכול להשפיע על אנשים סביבי.
לפני שהגעתי לבית הצייר, כשעוד למדתי בבית
ספר ארזים, השתמשתי ביכולת המפותחת הזאת
בכיוון שלילי. הייתי סוחף אחריי לתרבות רעה
ומשתמש לרעה ביכולת המנהיגות שלי.
כשהגעתי לבית הצייר, החלטתי שאני לוקח את

הכישרון הזה ועולה על דרך טובה. השתנתי לדעתי מקצה לקצה.
רוב הזמן אני משתמש בכישרון הזה לטובה: משפיע על החברים
שלי בדרך של הומור ומגבש את החברים שלי בכיתה. זה בא לי
בטבעיות, לא תמיד אני מתכוון.

אני מרגיש וחושב שאלוהים נתן לי במתנה את הכישרון הזה. יכול
להיות שהוא אמר: ישראל יכול לעזור לאנשים להשפיע עליהם
לטובה, להנהיג אותם כשיגדל.

אני חולם לעזור לנזקקים בכל מיני דרכים ולקחת איתי
עוד אנשים שיצטרפו אליי.

כתב: **ישראל הררי - תלמיד כיתה פרחי טיס**

להיות כמו סבא שלי שעבד בנדל"ן.
בעבודה מסוג כזה, קניה ומכירה של
נכסים צריך קודם כל להבין טוב את
הבן אדם ואת הרצונות שלו. אני חושב
שהכישרון הזה שהתברכתי בו יכול לעזור
לי מאוד בעניין זה.

כתב: **מאור בלישה - תלמיד כיתה פרחי טיס**

**מתנת
הכתיבה
היוצרת**

מתנת דובדבן

כמו בכל שנה, ישנו נושא אחד שסביבו עורכים את חגיגות פורים. מאוד שמחנו כשהשנה הנושא הנבחר היה- אפליקציות ומשחקי מחשב.

היינו צריכים לבנות תחנה פעילה ואקטיבית ממשחק מחשב או אפליקציה שאנחנו אוהבים בחרנו באפליקציית המכשולים

מתנת השחחה

כיתת דובדבן חוגגת את פורים

בתמונה (מימין לשמאל) סהר, אביתר, שלו, רוני, יעקוב, נדב. צוות: איתי לילך יותם ורעות.

הפופולרית - **MMM Fingers**. האתגר היה להפוך את האפליקציה לתחנה פעילה מחוץ למכשיר הנייד.

ביינו בעצמנו את הביתן והמכשולים, התחפשנו כולנו למפלצות המכשילות כשכל מי שביקר בתחנה היה צריך להתחמק מהמכשולים ולכבוש יעד.

היה כיף במיוחד לבנות את הביתן ולהפעיל אותו כולם ביקרו בתחנה שלנו, צחקו, השתתפו ונהנו. זכינו במקום הראשון בפרס "הביתן המקורי ביותר" ואין ספק שהיה לנו פורים שמח.

כתבה: לילך מחנכת הכיתה

מתנת אגוז

מתנת קטנה גדולה של נתינה כיתת אגוז מתנדבת

המאפיין את כיתתנו הוא התנדבות. הנערים מתנדבים באופן קבוע בימי רביעי. תלמידינו התנדבו בגן רימונים, גן המאופיין בילדים עם רקע של הפרעות רגשיות, עיכובים התפתחותיים והפרעות התנהגות. ליאל סימון ומיכאל, נערינו היקרים היו מגיעים לגן ומשחקים עם הילדים. במשך השנה שילבנו בנוסף את תלמידינו סימון, באל"ן- בית חולים לשיקום ילדים ונוער ממגוון רב של מגבלות גופניות מגיל הילדות. סימון יצר קשר משמעותי עם מספר מטופלים, ובכל יום ראשון כשהיה מגיע לאל"ן היה משוחח איתם, משחק איתם ומשתתף בפעילות המקום.

ראוי לציין כי הליך התנדבותי זה מעצים ומאתגר את תלמידינו. המוטיב "לתת" הוביל אותם לכל אורך הדרך. כשנשאלו - "כיצד אתם מרגישים בהתנדבות?" ענו כולם פה אחד- "מרגישים טוב לתת לאחרים שצריכים" ובכך השגנו את מטרתנו.

יישר כוח לתלמידינו - **ליאל ששון, מיכאל טובול, ירון סימון** צוות מלווה - **צביקה אוסטרובסקי, עודד קרמני, לי עד טמיה, אברושמי אלבז ענת, אירית לוי, מוריה עשירי, אבי כהן.**

כתבה: ענת אברושמי אלבז- מחנכת הכיתה

מתנות קטנות- לשחח חולים כיתת קלפ

מתנת קלפ

במסגרת השתלבות כיתת קלט בביה"ס, ובחלוף חודש אחד בלבד להיקלטותם של הנערים, יצאנו פורים לפעילות התנדבותית בבית החולים שערי צדק. באנו לקיים את מצוות משלוח המנות ולשמח את הילדים המאושפזים במחלקת הילדים. הילדים הכינו משלוח מנות ענק עמוס בדברי מתיקה ויותר מכך, עמוס באהבה, נתינה, חיוכים ותפילה לרפואה שלמה לילדים. כל תלמידי הכיתה, נרתמו למשימה בהתלהבות, כתבו והכינו ברכות ואיחולים.

כשהגענו למחלקה עברנו בין המיטות וחילקנו ממתק וברכה לכל ילד. נכנסנו למשחקייה של מחלקת הילדים וגם שם חילקנו להם ברכות וממתקים - הרגשנו שהפעילות הזו מגבשת אותנו ככיתה, שאנחנו באמת עושים משהו טוב למען אנשים אחרים. התחושה הזו גרמה לנו לחשוב ולתכנן כיצד אנחנו ממשיכים להתנדב בבית החולים ולארגן אפילו מסיבות ראש חודש ולהמשיך את הקשר עם הקהילה ועם הילדים.

בתמונה- צוות הכיתה: **טלי, ניסים, אבי, הודיה** והתלמידים: **עידו, אוראל, חננאל, הבטמו, יוסף**

כתבה: טלי גאדי- מחנכת הכיתה

מתנת אריות ירושלים

מתנת הזיכרון כיתת אריות ירושלים

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה: בכל שנה, מקבלת על עצמה אחת הכיתות הבוגרות את הכנת טקס יום הזיכרון הבית ספרי, באחד הימים המרגשים והעצובים ביותר לעם ישראל.

השנה כיתת אריות ירושלים הייתה אחראית על הקמת טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. לקחנו את המשימה ברצינות רבה. התלמידים חיברו קטעי קריאה מהאינטרנט יחד עם צוות הכיתה, צפינו בכתבות שונות על מנת ללמוד יותר על מבצע "צוק איתן" ועל החיילים אשר לחמו בו.

החזרות לטקס לא היו פשוטות, בשל חששם של תלמידי הכיתה לקרוא בפני מספר רב של אנשים. ברגע האמת, הם התגברו על חששות אלו והקריאו את קטעי הקריאה בצורה מופתית. ביום הטקס הגיעו כל תלמידי הכיתה בלבוש ייצוגי, הכולל חולצה לבנה מכופתרת וכיפה לבנה. התלמידים הסבו גאווה גדולה לצוות הכיתה בפרט ולאנשי בית הספר בכלל.

הכנת הטקס הייתה עבורנו חוויה מרגשת, מלמדת ומעשירה.

כתבה: **נופר סידון- מדריכת הכיתה**

תכירו את חברת "תן GROW" - החברה היחידה בעולם, שהגתה, פיתחה, בנתה ומספקת את "קרש הקפיצה" - קרש חיתוך ייחודי ושונה ממה שהכרנו עד היום.

תכירו גם את מנהלי החברה: **אביאל, דניאל, תמיר, אסייס, מתן ועומר**. לא, לא מדובר במנהלי חברה בגיל 30+, כי אם בנערים בגילאי 16-15 מכיתת הצנחנים שלנו.

השנה הצטרפנו בשמחה לפרויקט "היזמים הצעירים", אשר חושף בני נוער לעולם היצירה, היזמות והעסקים. מטרת התכנית הינן לחשוף את בני הנוער לעולם העסקים.

במהלך התכנית, בונים התלמידים חברה עסקית מהבסיס, החל מגיבוש רעיון למוצר או שירות, מינוי בעלי תפקידים, גיוס הון ראשוני, פיתוח וייצור, שווק פרסום ומכירות ועד לפירוק החברה וחלוקת רווחים. הכל, פרי יוזמה, תכנון ופיתוח של התלמידים.

התכנית משלבת אירועים וספורים כגון:

ימי גיבוש, סיורים מודרכים במפעלים, בסניפי בנקים, ביקורים בחממות טכנולוגיות ברחבי הארץ, ירידים אזוריים ועוד.

במסגרת התכנית, משתתפים הנערים בתחרות אזורית בירושלים, הזוכים בתחרות, עולים לתחרות הארצית בה הם מתחרים אל מול הקבוצות הזוכות מהערים השונות.

הקבוצה הזוכה בתחרות הארצית תשתתף בתחרות בינלאומית שתתקיים באירופה.

בסיום הפרויקט, יתדיינו מנהלי החברה "תן GROW" ויחליטו האם לפרק את החברה או להמשיך, לייצר ולהרוויח.

לאחר סיעור מוחות קדחנני, בחשיבה על מוצר אשר יכול להקל ולשפר את איכות החיים, החליטו מנהלי החברה הצעירים על מוצר שלימים זכה לשם - "קרש קפיצה", קרש חיתוך שעשוי מעץ איכותי וממוחזר. עליו ישנן שתי מסילות אלומיניום תפוסות על קפיצים המאפשרים שינוי גובה עפי"י עובי הפריסה הרצוי.

"קרש הקפיצה", מאפשר מלבד חיתוך עליו פריסה בצורה מדויקת של מוצרים שונים כגון: גבינות, ירקות, בשר, דגים וכו'.

התלמידים חילקו ביניהם את המשימות: ניהול החברה, עיצוב המוצר, שיווק, כל אחד בהתאם לכישוריו.

הקימו את החברה בצורה מקצועית, ערכו מכירות לגיוס משאבים, הכינו תכנית שיווקית, בנו את האבטיפוס בעצמם ובקיצור הפכו לאנשי שיווק ועסקים מן המניין. נאחל לחברת "תן GROW" בהצלחה בתחרות האזורית.

כתבו: **שרית, יעקב וצוף - צוות הכיתה**

הכל התחיל, כשהתלבטנו מה לעשות בפעילות גיבוש של הכיתה. נזרקו לאוויר כל מיני רעיונות ומה שהכריע את הכף הייתה האהבה המשותפת שלנו ל"על האש". ארגנו מנגל, מחצלת, גחלים כל מה שצריך. בחרנו כמובן בגן סאקר הירושלמי שלנו כמקום למפגש - והגענו בבוקר מצוידיים בכל טוב. **דניאל שוואץ** גילה מקצוענות של ממש ותפעל את המנגל, **אורי** הכין סלט קצוץ דק וטוב. גילי הפתיע במנות ברשים משובחות שהביא מהבית: אנטריקוט, צלעות כבש, מרגז וקציצות בשר... בקיצור המנגל שודרג ב"רמות על". החברה הלכו להתאמן במכשירי הכושר הפזורים בגן. אכלנו, שיחקנו, דיברנו והשתוללנו ובהחלט התגבשנו יותר ככיתה אך בעיקר, בעיקר, נהנינו. תודה למורים שלנו שארגנו את היום הנפלא הזה ומקווים שיהיו לנו עוד כאלה....והרבה.

כתבו: **כיתת מגלן**

חנתת הגיבוש הכיתתי כיתת מגלן

עמותת יד אליעזר הינה עמותה העוסקת בחסד המחולל השפעה ושינוי ושמה לה למטרה להילחם בעוני על ידי מתן תרומות ועזרה לנזקקים. כיתת פרחי טיס יצאה מיוזמתה להכין סלי מזון עבור נזקקים ופעלה בצורה מגובשת, רצינית המעוררת הערצה. במהלך השנה התנדבו תלמידי כיתת פרחי טיס; מאור בלישה, טל ציטרום, יצחק אליין, ישראל הררי, יהונתן שרביט, אופק בן סניור וישראל לוי. הידיעה, שעבודת הכפיים של הילדים, הכנה, סידור ואריזה של חבילות מזון ומצרכים שבסופו של דבר יגיעו לבתים ולמשפחות שזקוקות לזה, הייתה מעצימה ומלווה בתחושה אדירה של התרוממות רוח וסיפוק גדול. התלמידים הנפלאים שלנו אמרו על החוויה: "נהנינו מאוד לתרום מעצמנו לקהילה" "חשוב מאוד לעזור לזולת" "זה נתן לנו הרגשה טובה שהיינו מועילים" כתבה: **שלומית בן יהודה - מחנכת הכיתה**

חנתת העזרה והחסד כיתת פרחי טיס

כיתת שריון מבקרת בגינה הקהילתית בבית הנשיא. תלמידי כיתת שריון יצאו השנה כנציגי בית הספר לסדרת מפגשים בגינה הקהילתית בבית הנשיא. גינה קהילתית היא התארגנות קהילתית למען קידום איכות החיים והסביבה סביב אתר גיאוגרפי מוגדר. הגינה מוקמת ומתוחזקת בשיתוף הקהילה ולמענה, משלבת בין אוכלוסיות שונות ופתוחה לכולם. הגינה מאפשרת יצירה או חיזוק של קהילה ומאפשרת גישה מידית לטבע, חיזוק הקשר לאדמה וחיים מקיימים בעיר. בעיר ירושלים קיימות כ-40 גינות קהילתיות. התלמידים פגשו את אשת הנשיא, הגב' נחמה ריבלין

ואת סגן ראש העיר, מר תמיר ניר, יחד עם צוות נוסף וקבוצת תלמידים מהגומנסיה העברית. המפגשים עסקו בנושא שנת השמיטה, קיימות וצפרות למדנו על סוגים שונים של ציפורים ובנינו מתקני האכלה לציפורים מחומרים שיש בטבע. גם בשנה הבאה נמשיך את המפגשים הללו ונטפח ביחד את הגינה ואת חיי הקהילה. מדברי התלמידים על הפרוייקט: "אחלה פעילות, היה מעניין לפגוש את אשת הנשיא", "פעילות מעניינת מאד", "כיף לעשות דברים ביחד". כתבו - **אפרת, כינרת, שרה ואיתי - צוות הכיתה**

חנתת איכות הסביבה כיתת שריון

מתנת המתנדבות - סיירת בנות השירות

"כשאתה נותן יותר - אתה מקבל הרבה יותר"

השנה זכינו לקחת חלק במקום הכל-כך עוצמתי הזה שנקרא "בית הצייר". הגענו מלאות בתקוות וחששות, בלי להכיר דבר ואיש.

מהרגע הראשון, זכינו למפגש מאיר פנים עם הצוות ועם התלמידים. קיבלנו יחס חם והרגשה שאנחנו חלק, בטוב וברע, דבר שתרם רבות להתאקלמות שלנו ולחיבור החזק למקום. במהלך השנה האחרונה פגשנו, חויינו, כאבנו, צחקנו, התמודדנו, נהנינו ולמדנו מאינסוף רגעים קטנים וגדולים שחוינו יחד.

כל אחת מאתנו ליוותה כיתה במהלך השנה. שם פגשנו נערים מדהימים, בילינו שעות יחד, למדנו יחד וסייענו בשיעורים, בשעות העמית, בטיולים, בהתנדבויות, ובאופן כללי - גדלנו והתבגרנו יחד והרגשנו שאנחנו חלק מהמשפחה לשנה אחת.

מדי שבוע ביקרנו בהוסטלים של בית הצייר. הביקורים הפכו מהר מאוד לחלק מהשגרה שלנו. שם פגשנו את הנערים במסגרת אחרת, לא לימודית אלא של זמן חופשי והרגשה של חברים שהם גם משפחה.

לאורך כל השנה היינו חלק מהעשייה החברתית הפקנו והפעלנו חגים ואירועים, שניים משמעותיים: הפנינג חנוכה, בו השתתפו כל התלמידים. בית הספר קושט מהמסד עד הטפחות, השמענו מוזיקת חג לאורך כל היום והפעלנו תחנות משחק, אכילת סופגנייה שתלויה גבוה, כיבוי נרות ע"י רובה מים ועוד.. היה כיף גדול, ושיתוף פעולה, ברוח טובה ובשמחה גדולה. חוויה ייחודית נוספת הייתה פעילות שהעברנו לכלל בית הספר בנושא "חג הסיגד" של העדה האתיופית. הפעלנו חדר חוויה במשך כל היום שבו הנערים זכו ללמוד על החג ועל מנהגיו השונים, טעמו מהמאכלים המסורתיים וזכו להרגיש את רוח החג ע"י בגדים שהבאנו, כלי בית וכו'. בחג הפסח ערכנו סדר פסח גדול, בסוכות בנינו סוכה, בשבועות אכלנו ארוחה חלבית כמיטב המסורת ועוד. והכל במטרה להכניס רוח חג ומשפחתיות לחגים.

אנו נהנות מאוד מהשנה הייחודית בביה"ס בית הצייר ושמחות על ההזדמנות שניתנה לנו להיות חלק פעיל בעשייה החינוכית והחברתית במקום.

המפגש עם הנערים תורם לנו רבות, הצוות מלמד אותנו דברים משמעותיים על חינוך משמעותי עבורנו ואנו בטוחות שבית הצייר יישאר איתנו לשמן רב וישמר בזיכרון כחוויה טובה ומוצלחת. המקום סיפק עבורנו אנשים להתייעץ איתם כשלא היה פשוט, בנוסף להיותנו חלק מצוות תומך.

בנוסף לכל, כקבוצה של חמש בנות שירות, זכינו בחברות טובה ובקבוצה מגובשת ותומכת שהיוותה מקור כח עבורנו לאורך השנה! בטוחות שנהיה תמיד חלק ממשפחת בית הצייר.

באהבה גדולה: **ליעד שרה רעות אלמוג והודיה - בנות השירות והמורות החיילות - דנה ונוגה**

**מתנת
שייטת
וגולני**

**מתנת ההתבגרות -
מתמיד למדריך**

תלמידים בוגרים ביזמות חברתית - כיתה

"כשנכנסנו להתחלה, הביטחון העצמי שלהם היה תלוי באופן שבו אחרים תופסים אותם. במהלך העבודה שלנו איתם, ניסינו למקד את ההסתכלות שלהם ואת האבחנה לכך שהם ידעו את הערך של עצמם ולא יזדקקו לכך שהערך העצמי שלהם יהיה תלוי בהערכה של אחרים - שהם ידעו מה הם שווים." כך מסביר לנו המדריך דניאל אברהם את תהליך ההדרכה הטיפולית מנקודת המבט שלו.

רון, דניאל, עדן, יעקב ושי - תלמידינו הבוגרים, הם חלוצי תוכנית מדריכים טיפוליים צעירים של פרויקט יזמות חברתית. הם עשו מעבר מופלא מתלמידים למדריכים. בליווי של צוות טיפולי, הדריכו השנה תלמידינו בכיתה מקדמת בבית הספר ה"יובל" שבגבעת משואה.

התוכנית התמקדה במציאת הכוחות והעוצמות בילדים עם לקויות למידה. חיזוק הביטחון העצמי, היכולת להביט בילד מעבר להתנהגות הנראית לעין, ומעל לכל - לתת לילד הרגשה שהוא אהוב ורצוי ללא תלות בהצלחה שלו אלא מעצם הטוב שבו, או כמו שדניאל דייק במסגרת ההתנדבות תלמידי הכיתה נפגשו פעם בשבוע לתכנן את הפעילות. הם נטלו אחריות על התכנון, הבנייה, הבאת הציוד ודאגה לפרטים הקטנים הקשורים לפעילות, ובשבוע שלאחר מכן הם העבירו את הפעילות לקבוצת התלמידים מ"היובל".

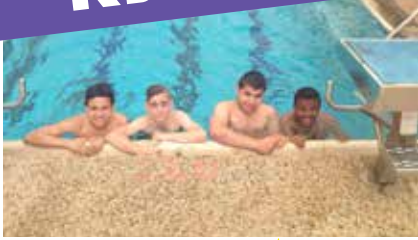
בזכות נכונותם, רצינותם ורגישותם הרבה של תלמידי הכיתה, פרויקט זה זכה להצלחה גדולה.

תלמידי "היובל" חיכו בהתרגשות שכיתה שייטת-גולני (שתי כיתות שאוחדו לכיתה אחת), תגיע מידי שבועיים. היחסים שנרקמו בין תלמידי הכיתה והתלמידים הצעירים היו מרגשים במיוחד. התלמידים שהיו מדריכים בפרויקט הפכו לחונכים ו"אחים בוגרים" עבור הקבוצה שאותה אימצו. בין שתי הקבוצות נוצר הווי, חיבור וקרבה גדולה. התלמידים הצעירים התייחסו אל מדריכיהם החדשים בהערצה והתגודדו סביבם בצמא ובשמחה בכל פעם שהגיעו. תלמידי "היובל" שיתפו פעולה עם הפעילויות המושקעות שתלמידי הכיתה הכינו עבורם ברצינות ובהשקעה גדולה.

ההתנדבות היוותה מקום וההזדמנות עבור הכיתה להוציא מהכוח אל הפועל כישרונות, יצירתיות, אחריות, מחויבות, רגישות ויכולת להעניק לאחר מבלי לצפות לתמורה חומרית כתבו: **אירית לוי - מרפאה בעיסוק ויעל תורג'מן - מחנכת הכיתה**

תרבות פנאי - יום לימודים ארוך

מתנת שעות הפנאי

הפוגה ומנוחה כייפית ומהנה בתום יום הלימודים.

במהלך חודש מרץ, השתתפו שני תלמידי החטיבה הצעירה: **תמיר אבורמילה ודניאל פריץ** בתחרות שחייה עירונית שהתקיימה במתנ"ס גילה. בתחרות זאת תמיר זכה במקום הראשון! לאחר סדרת אימונים מפרכת במסגרת חוג **השחייה** אשר מופעל ע"י המועדון בברכת גני ירושלים מדי יום חמישי. לאחר הזכייה אמר תמיר שזאת הייתה חוויה כייפית, טובה ומשמעותית עבורו.

תלמיד החטיבה הצעירה יונתן שרביט לקח חלק בפרויקט D.J מטעם הקידום נוער שהתקיים מדי יום רביעי בסטודיו משגב לך. יונתן סיים בהצלחה רבה את הקורס החליט להמשיך וכיום הוא לוקח חלק פעיל בפרויקט המשך ללימודי סאונד. לדברי יונתן הפרויקט מהווה מקום בטוח ומכיל ללמידה, תחושת מסוגלות והצלחה.

במהלך השנה השתתפה קבוצת תלמידים מביה"ס **בפעילות "ליגת שכונות"** (כתבה נרחבת בהמשך). כמו כן, במהלך השנה השתתפו שלושה תלמידי החטיבה הצעירה: רוני אמיר, דניאל שוץ ויעקב גבאיה בפרויקט **רכיבה אתגרית על אופניים** מטעם הקידום נוער.

כתבו: **מורן סרנגה עו"ס מועדון ושאי - רכז המועדון**

חשיבה מהירה ועוד. חוג שחייה בהדרכת עמי חלפון- הקניית יסודות השחייה, לימוד ושיפור 4 סגנונות שחייה. החוג מסייע בשיפור בעיות קשב וריכוז ומשמעת עצמית, ועוד. חוג **שחמט** בהדרכת יונתן כללי המשחק האסטרטגי, פיתוח יכולת החשיבה והדמיון, ניתוח בעיות וקבלת החלטות ועוד. חוג **אמנות בגלריה** בהדרכת אסתר ואיתי אברג'ל- מפתחים את הדמיון והיצירתיות, מתחברים לעולם האמנות ויוצרים. במגוון חומרים: חימר, זכוכית, ברזל, צבעי גועש, צבעי מים. חוג **חדר כושר** בהדרכת אנטולי פעיל בימים ראשון, שני ורביעי. הנערים מפתחים גמישות, כוח וסיבולת לב-

ריאה לצד עבודה על משמעת עצמית, כוח רצון ויכולת התמדה.

השנה חנכנו אולם משחקים בקומה התחתונה של ביה"ס. באולם ישנם: שולחן הוקי אוויר,

שולחן כדורגל, שני שולחנות פינג פונג ושני שולחנות סנוקר. המשחקיה היא ללא ספק המקום האהוב על הנערים בביה"ס, מהווה

מועדונית "בית הצייר" (תרבות פנאי), הפועלת בביה"ס מזה כ- 13 שנים, מהווה חלק בלתי נפרד מתכנית יום לימודים ארוך המונהגת בביה"ס ופועלת חמישה ימים בשבוע. תכנית המועדונית כוללת מגוון רחב של חוגים ופעילויות לצד חונקיות. במסגרת החונקיות לכל נער או קבוצת נערים מוצמד מדרך מצוות ביה"ס אשר מלווה את הנער/ים לאורך שנת הלימודים. שניהם לומדים להכיר האחד את השני תוך כדי פעילויות משותפות, סרט, טיול, משחק סנוקר, פינג פונג, כדורסל, כדורגל ומבססים מערכת יחסים המושתתת על כבוד, אמון וקבלה.

השנה פעלו במסגרת המועדונית מגוון רחב של חוגים: חוג "**מאסטר שף**" בהדרכת כנרת ציפורי-ובשיתוף אלמוג שרעבי. באווירה חמה ונעימה לומדים את יסודות הקונדיטוריה והאפייה. חוג **אילוף כלבים** בהדרכת דפי: כיצד לאלף את הכלבים למשמעת בשיטות מגוונות. ודרך כך עובדים על בטחון עצמי בריא ושפת גוף, הנערים מקבלים כלים להתמודדות גם בחיים האמיתיים, מחוץ למסגרת. חוג **מוזיקה** בהדרכת יוסי- "המוזיקה היא כלי ביטוי לרגש" (בטהובן) "המוזיקה עולה בערכה על כל הרעשים" (גוטייה) באווירה קלילה, הנערים מנגנים על מגוון כלי נגינה, שרים בסגנונות שונים ובעיקר מכיפים ונהנים. חוג **טניס שולחן (פינג פונג)** בהדרכת דוד - ממרכז הטניס של ירושלים, שיפור הכושר הגופני ופיתוח קואורדינציה, דיוק, זריזות,

מתנת המוסיקה

להקת "בית הצייר", מורכבת מנערים ואנשי צוות אשר להם כשרון, יכולת נגינה או שירה ואהבה למוסיקה. חברי הלהקה נפגשים אחת לשבוע ויחד נוגעים וטועמים בכל הז'אנרים של הרפרטואר הישראלי. הלהקה מונה זמרים, גיטריסטים, מתופף ופסנתרנית. לכל אחד יש תפקיד אינדיבידואלי ויחד חוברים ויוצרים אמנות מוסיקלית משותפת. עיקר העבודה מתמקד בתהליך של העשייה והיצירה אשר מביאה לידי ביטוי היבטים פנימיים מן העצמי,

הם מסיימים את מסגרת בית- הספר ורוצים שוב לחזור לרגע קט, לנגן ולדבר.

השנה בטקס יום הזיכרון לשואה, הפליאו בקולותיהם - **אלון צור, מיכאל טובול ודן אסטרין** כשערן אציל על הגיטרה ואנוכי על הפסנתר. ביום הזיכרון לחללי צה"ל ריגשו אותנו **אלון צור ואביב אזולאי**.

למעשה המשפט "את המנגינה הזו אי אפשר להפסיק" מגדיר במדויק את רוח הלהקה ואופייה הייחודי.

כתבה: **דנה הדרי- מטפלת במוזיקה**

מתנת העצמאות לחיים

”תכנית המעברים” של בית הצייר

”המעבר מהמסגרות החינוכיות לעולם העבודה מהווה אתגר מלווה בחרדה למתבגרים/ צעירים ובני משפחותיהם, נוכח הצורך לקבל החלטות בהווה, ובידיעה כי החלטות בהווה עשויות להיות השפעות מרחיקות לכת לשנים רבות”. (דוח מרגלית שרעבי, 2011).

מזה מספר שנים מפעיל בית הצייר ”תכנית מעברים” שמטרתה המרכזית היא לעזור לנערים שלוקחים בה חלק, להתמודד עם המחסומים הפנימיים והחיצוניים על מנת להגיע לתפקוד אפקטיבי ומשמעותי עבורם בתוך הקהילה.

שלב היציאה ממסגרת ב”ס מאפשר לנערים לפתח את היכולת להפוך לעצמאיים ואחראים יותר על חייהם. בשלב זה הם עוברים מעמדה של ”מקבל” ל”נותן” לחברה. תהליך זה מציב את הנער בפני אתגר קשה והכרחי, אך לעיתים ישנו חשש כי חוסר השייכות לקבוצה עלול להציף את הנער בתחושת חרדה, ניתוק וחוסר אונים.

שייכות לקבוצה דווקא בשלב זה הינה חשובה ביותר לעיבוד התהליכים המשמעותיים אותם עובר הנער. הן הקבוצה והן הליווי הטיפולי הפרטני, מאפשרים לנער להרגיש שייך לצד תהליך רכישת העצמאות, מאפשרים לו למשך ולבקר את התהליכים אותם הוא עובר בעבודה, בצבא ובכל תחום בדרך למימוש העצמי. התהליך הטיפולי, משמש עבורו קרקע בתוך המציאות החדשה ומאפשרת לו לבחור את בחירותיו בתבונה מתוך אחריות, אמונה והכרה במסוגלות העצמית שלו.

התוכנית קיימת כבר שלוש שנים ואנו רואים את הכלים והכוחות שהנערים מקבלים ממנה. הם מצליחים להביא את עצמם למודעות גדולה יותר מתוך חוויות המציאות, מתכננים את העתיד ובודקים מהם המחסומים המקשים עליהם להתקדם ועליהם עובדים לאט, לאט בדרך להגשמה של מי שהם באמת.

כתבה: אירית לוי, מחנכת כיתה מעברים ומרפאה בעיסוק

ריפוי בעיסוק בתעסוקת בית הצייר

כבר מספר שנים טובות שבית הצייר שם לו למטרה לשלב את תחום התעסוקה לנערים עם תכנית הלימודים. לשם כך, לאורך השנים, הוקמו מפעלי תעסוקה קטנים בתחומים שונים שכל מטרתם לאפשר לתלמידים התנסות תעסוקתית, להפיג מתחים ולייצר הצלחות.

שילוב לימודים עם תחום התעסוקה הינו תהליך חינוכי-טיפולי המתמקד במספר נושאים: התלמידים עוברים תהליך שבו הם לומדים לבחון ולאמוד את יכולותיהם, נעשים בעלי מודעות אודות בחירותיהם ואלו מביאים להעצמה רגשית וחברתית/ לאחר אבחון של יכולותיהם ובשילוב הרצון שלהם, העצמה רגשית וחברתית.

גם לתלמידים וגם לנו, חשוב לעשות הכנה לעולם התעסוקה האמיתי, זה שמחכה להם מחוץ לכותלי בית הספר. להתמודד כבר עכשיו, עם סוגיות כגון: קבלת הוראות ממעסיקים, הצבת יעדים יצרניים, שיתוף פעולה בעבודה צוותית, שמירה על כללי משמעת ובטיחות ועוד... הנערים מבינים ומטמיעים, כי התעסוקה הנה אמצעי שדרכו יוכלו להעריך את כישוריהם ולחוות חוויות של הצלחה. נערים רבים מדווחים שלאחר שהשתלבו בתעסוקה, הם חשו כי תחושת הערך העצמי שלהם, האמונה ביכולת שלהם ובתחושת המסוגלות גברה מאוד.

התלמידים גם מספרים כי הם שמחים על שרכשו ידע נוסף שלא היה להם קודם. חשוב לציין כי בתעסוקה ניתנת לתלמידים ההזדמנות לבחון בעצמם את תחומי העיסוק השונים ולגלות באמצעות ההתנסות, את מידת ההתאמה האישית שלהם. כתבה: מוריה עשירי - מרפאה בעיסוק.

ג'קו סטריט שף שאסתובב בשוק מגיע לבית הצייר

זכאי חוג'ה, השף והבעלים של מסעדת השף ג'קו סטריט, הממוקמת בשוק מחנה יהודה הגיע לפנימייה שלנו ובישל יחד עם הנערים ארוחת ערב שלא תבייש אף מסעדה יוקרתית. מספרים על השף, שהוא מסתובב בכל בוקר בשוק ובחר את הפרודוקטים הטריים לאותו יום ואכן זו האמת. עם החמימות והנתינה שלו דאג זכאי להביא לנערים את המצרכים המעולים והמיוחדים שיש לו במסעדה. המפגש של הנערים עם השף זכאי ועם חברו השף איתמר חוטר – היווה חוויה ייחודית ומרגשת עבור הנערים כמו אמר אחד מהם: ”היה לנו מאסטר שף פרטי”.

הנערים הכינו יחד עם זכאי והשף איתמר חוטר: פטוצ'יני ברוטב שמנת, רביולי ממולא בתרד וריקוטה, סלטים ומאכל כורדי בשם ”קאדה”, חוויה קולינרית שלא משאירה מקום למילים. במהלך הערב שוחחו הנערים עם זכאי ואיתמר על מחשבה לגבי חלום תעסוקתי, על הזכויות והחובות בעולם התעסוקה ומודעות לכישורים ויכולות אישיות וחיצוניים.

כל זאת נעשה במטרה לחשוף את הנערים לתחומי עיסוק שונים, לחוויית התנסות ולעודד אותם לחלום ולשאוף.

הנערים הביעו סיפוק והנאה רבה מהאוכל הערב לחיך ומהחוויה שהביא השף זכאי אל ביתם. זו ההזדמנות להודות שוב לשף זכאי ולקוות שזוכה פעמים רבות ליהנות מהשפע והידע המקצועיים שלו.

כתבה: מוריה עשירי, מרפאה בעיסוק

המפעלים התעסוקתיים של בית הצייר

מתנת היצירה

הסטודיו לעיצוב בעץ

אי אפשר שלא להתמכר לריח העץ, שמתפזר לכל כיוון בסטודיו שלנו לעיצוב בעץ שהוקם לפני כשנתיים. בכל פעם שהתלמידים המדהימים שלנו, נכנסים, הם מקבלים כלים חדשים ליצירה. אנחנו עובדים איתם על הכרת כלי העבודה, ואופן ניצולם בצורה מיטבית וכמובן על אמצעי הבטיחות הנדרשים בעת שימוש בהם.

לסטודיו שלנו נכנסים אך ורק עצים משומשים וכאלה שנאספו על ידנו, התלמידים והצוות. המוטו של הסטודיו: "זבל של אדם אחד הוא אוצר של אדם אחר". השימוש בעצים משומשים מעביר מספר מסרים הראשון והברור מאליו הוא המיחזור והחיסכון באנרגיה, אך גם חשוב לנו להקנות לתלמידים ערך לרכוש הפרטי שלהם ולרכוש חברהם.

החל משלב החשיבה דרך שלב התכנון והביצוע, נהנים התלמידים ממגוון רחב של יצירה בעץ: יצירת בובות, עגלות, רכבים, מתקנים לשתיילים, מגשים מקליפות דקל ועוד.... התלמידים לומדים להכיר את נקודות החוזק שלהם ומפתחים את כישוריהם וגם לומדים לשפר את נקודות החולשה וזאת בעזרת משוב יומי שממחיש לתלמיד במה הוא היה טוב ומנגד, מה עליו לשפר.

מטרה נוספת היא כללי עבודה בעסק, שמירה על המקום, הציוד, עבודה לפי ההוראות, תקשורת ועוד..

הסטודיו- מקום להגשמת העצמי תוך כדי בניית העצמי. מומלץ בחום. ניתן לבקר, להתרשם ולהזמין מוצרים.

כתבו: אייתי אברג'יל 050-2693986
ואבי כהן 050-4780473 מנהלי הסטודיו.

סדנת הנגרות

"כל מקום, מתחיל בחלום".

היה זה חלומו של יהודה בן יוסף- מנהל בית הספר, לפני למעלה מעשור, להקים סדנת נגרות קטנה שבה יוכלו התלמידים לרכוש כלי נוסף וליצר עבור עצמם.

מאז ועד היום, עברה הנגרייה שינויים רבים וטובים שהאחרון שבהם במעבר של בית הספר למבנה חדש בו גם הנגרייה קיבלה מתיחת פנים והורחבה לכדי פי שניים מגודלה המקורי. הנגרייה היא המפעל היצרני הגדול ביותר של בית הצייר. הסדנה מייצרת עבור גני הילדים של העיר ירושלים את ריהוט גני הילדים והתלמידים שלנו, יוצאים להרכבות. השנה יצאנו לכ-60 ימי הרכבות, בהם לקחו חלק יותר מ-20 תלמידים: **אתי מגן סלעית מספרת:** "עבודתם של איש הצוות אבי והילדים מתאפיינת בסבלנות רבה וברוגע. אבי מסביר להם ובשיתוף פעולה הם קשובים לו ומבצעים...תענוג לצפות בהם עובדים". ביציאה להרכבות, מתנסים התלמידים בנתינת שרות, ניהול משא ומתן, טיפול בלקוח לא מרוצה, לצד הרבה מאוד לקוחות מפרגנים ומרוצים.

השנה הייתה לנו גם הזכות ללוות את כיתת שריון בפרויקט יזמות כיתתי של בניית קפיטריה ויחד עימם עיצבנו את פינות הקפה שמיועדות להיפתח בשנה הבאה.

להזמנות ופרטים נוספים:
ציון שקלים- מנהל הנגרייה 052-4245254

פינת החי

עם הכניסה למבנה הבית ספרי החדש, גם פינת החי השתדרגה. הפנים והחוץ חברו יחדיו, חדר החיות עבר דירה לחדר מרווח, גדול ומאובזר. היציאה מחדר החיות מכניסה אותנו ישר לפינת החי החיצונית והנערים חולקים את זמנם בנוחות בין הפנים לבין החוץ.

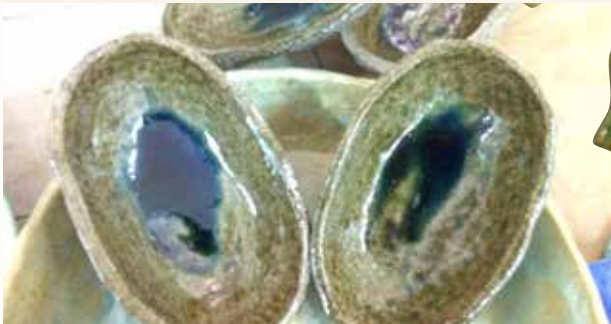
השנה התברכנו בגן גדיים ארבע נקבות וארבעה זכרים והם חיים בשלווה ובנחת עם הברווזים, האווזים ויתר חיות החצר. בחדר הפנימי גרים בנוחות מירבים: לוסי התוכית הנפלאה, חמוס החמוסה החיננית, סנאים, ארנבות וצ'ינצ'ילות יפות. ספנק, כלב הצעצוע, מגיע לבקר במשך השבוע.

לצוות בע"ח הצטרפה תמר, עמה הילדים את פינת החי מתחזקים. הפינה פתוחה לקהל הרחב, משפחות וילדים

כתבה: צופיה מלט- מטפלת באמצעות בע"ח. לפרטים: דורון 054-3334021

גלריית בית הצייר

אָפּן בקמץ קטן, כלומר יש לקרוא: אופן הוא אדם אשר נעזר בכישרון יצירתי כדי ליצור אמנות. (פירוש מילוני)

בגלריה שלנו, כל תלמיד הינו אומן שכישרון ענק חבוי בתוכו. דרך האומנות אנחנו נחשפים למושגים חברתיים ורוחניים. והתלמידים מקבלים כלים עקיפים וישירים בכדי להתמודד עם שאלות קיומיות יומיומיות.

בעזרת החומרים השונים אנחנו מנהלים שיח ונחשפים לאומנים ולמשוררים ודרכם נוגעים בחלומות, שאיפות ותקוות. אנו יוצרים בחימר, בזכוכית, עובדים עם צבעי מים, אקריליק ופחם, רשתות ברזל, שיפודי עץ, חרוזים וכפתורים וכל הבא ליד.

לגלריה מגיעים תלמידים לייצר מוצרים שונים שבהמשך נמכרים בירידים. התלמידים שותפים לכל תהליך הייצור ומקבלים משובים לאחר כל שעת יצירה.

התעסוקה בגלריה מאפשרת מרחב תומך ומכיל אבל גם כזה שמציב גבולות ומדמה תעסוקה במקומות חיזוניים. בהתאם לכך התלמידים מתוגמלים במלגה עבור עבודתם.

"למדה ללא תשוקה מקלקלת את הזיכרון, ושום דבר ממה שנספג בו אינו נשמר" ליאונרדו דה וינצי.

כתבה: אסתר כהן - מורה לאמנות

ניתן לבקר בגלריה להזמין ולרכוש מוצרים אסתר 050-2377717

חשתלת בית הצייר

"מקץ שבע-שנים תעשה שמטה". (דברים פרק ט"ו)

המשתלה עמדה השנה בסימן שנת שמיטה. כיסינו את האדמה ביריעות ניילון, פרשנו רשתות מעל והתחלנו לחשוב באופן יצירתי וליזום פרויקטים חדשים בנוסף לפעילות השוטפת: התחלנו בצעדים קטנים להקים את **"חוות התולעים האדומות"** המסייעות ביצירת הקומפוסט וזאת בשת"פ עם המינהל הקהילתי גינות העיר, פרויקט **"מהפח ירוק"** לקומפוסט מקומי ומיחזור. בעזרת המתנדבים אשר מגיעים מחוץ לכתלי בית הספר ובעזרת הנערים יחידו, ניתן להמשיך בפרויקט כמו בשאר פעילויות הגינון והתחזוקה השוטפות: השקיה, שתילה, ייחורים, העתקות ועוד.

בעבודה במשתלה, אנו מנסים לאפשר לנערים להביא לידי ביטוי את היכולות והכישרורים שלהם, לגלות אחריות וליהנות מזמן איכות בעבודתם. במגוון המיזמים במשתלה, המטרה היא לעורר בקרב הנערים את היזמות, את שיתוף הפעולה, ההתמדה והחריצות וההבנה כי **"הזורעים בדמעה, ברנה יקצורו"**.

צוות המשתלה והנערים יוצאים לעיתים לעבודות גינון בגינות פרטיות, ובתמורה לעמלם מקבלים מלגה כספית. כמו כן, משתלת בית הצייר מקבלת הזמנות של עציצים לאירועים חגיגיים כגון: חתונות, טקסי בר מצווה וכיוצא"ב. התברכנו השנה במתנדבי שרות לאומי שעבדו איתנו לאורך השנה ועל כך תודתנו.

המשתלה הקסומה שלנו פתוחה לקהל הרחב לאורך כל השנה. ניתן לבוא ולבקר, להתנדב, לרכוש מוצרים לאירועים משפחתיים להזמין חוגי הפעלה ועוד...

כתבו: דורון - 054-3334021, שלמה - 050-4007031

